

כל המשפחה מחוברת סביב הדף של אבא

מסרים מהדף היומי / גיליון מס' 156 / פרשת אמור תשפ"ה

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לע"נ 'אבא של הדף'
רבי יהודה מאיר שפירא
ב"ר יעקב שמשון מלובלין זי"ע
אשר נפטר ללא זש"ק

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף טו.

"אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכון לבו לאביו שבשמים"

בגמרא השבוע אנו למדים על שלושת סוגי הקרבנות: החייב 'עולת בהמה' מביא כבש, עז, ואפילו שור, ל'עולת העוף' מביאים תור או גוזל, ואילו ל'מנחה' אין צורך ביותר ממעט סולת ושמן, ללמדנו שיותר ממה שקובע גודל הקרבן, קובעת כוונת הלב, וככל שכוונת האדם טהורה יותר, קרבנו חשוב יותר

זהו כלל בכל דרגותיו הרוחניות של האדם: מי שכוונתו טהורה והוא מתאמץ ככל יכולתו, למרות שהישגיו המעשיים דלים בהתאם לאפשרויותיו המוגבלות, בידו להגיע לדרגה רוחנית גבוהה שבגבוהות

כאדם ליברלי איפשר מיסטר בלאק לבנו, בנג'י, למצוא את דרך התורה, וכך גדל בנג'י-בנימין והיה לתלמידו של פוסק הדור רבי משה פיינשטיין. באחד הימים הפתיע האב את בנו בבקשה שילמדנו מהגמרא שהוא כה עסוק בה, ובנג'י שנוכח ברצינותו החל ללמוד עמו בחברותא מדי ערב, בקושי הצליח ללמוד את השפה והסגנון, ורק לאחר שנה הצליחו לסיים דף תמים... האב ביקש לערוך מסיבת 'סיום'... והבן הנבון שהתייעץ עם רבי משה קיבל תשובה חדשה: "בהחלט!". המסיבה הסתיימה בשעת לילה מאוחרת, ולאחריה האב עלה על מיטתו ולא קם... בהלוויה הספידו רבי משה במילים קצרות: "יש קונה עולמו בשעה אחת ויש קונה עולמו בדף אחד!"

איך זה קשור אלינו?

התאמץ האדם ועשה את שביכולתו, יידע שמעלתו גדולה, גם אם בפועל זכה להישגים קטנים

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף יג.

"יכול אפילו עשה תשובה, תלמוד לומר עונה בה, לא אמרתי אלא בזמן שעוונה בה"

הגמרא השבוע מביאה את דעת רבי, הלומד מפסוק שיום הכיפורים מכפר על כל העבירות גם אם לא עשה האדם תשובה, מלבד כמה עבירות שלרוב חומרתן יום הכיפורים אינו מכפר עליהן. והגמרא תוהה: ואפילו עשה תשובה? לא! היא משיבה, תשובה מכפרת גם על חמורות שבחמורות

כל עוד האדם חי יכול הוא לשוב בתשובה על כל העבירות, אין דבר העומד בפני התשובה

מגלה הזוהר הקדוש, המקובל האלוקי רבי משה די ליאון, נרעש לשמע וידידיו של היהודי שהתוודה לפניו, עוונותיו הגיעו עד עמקי שאול. "מה אומר לך, רבי יהודי", הגיב הרב בשברון לב, "תשובתך קשה ביותר, הנך חייב מיתה"; האיש געה בבכי, והודיע: "הריני מוכן ומזומן!"; "ובכן", ציווה הרב למשמשו, "הכנס לכאן כלי מלא בעופרת ורתחת... ואתה, בעל התשובה, שכב על הרצפה ופער את פיך". ללא אומר ודברים נשכב הלה על הארץ בפה פעור, והופתע כשבמקום עופרת רותחת יצק הרב לפיו כפית גדושה בדבש... "רבי, אל תחוס עלי, אני רוצה כפרה" - זעק האיש, והרב חיך: "אין הקב"ה חפץ במות רשעים, מיד כשהסכמת למות התכפרו עוונותיך, מעתה ואילך אין לך אלא להתמיד בדרך התשובה לנצח"

איך זה קשור אלינו?

אין דבר העומד בפני התשובה, דרך עץ החיים פתוחה בפנינו, הבה נכנס

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף יב:

"אי דלא עשה תשובה, זבח רשעים תועבה"

בגמרא השבוע אנו לומדים שמי שהביא קרבן מבלי ששב בתשובה, הקרבן לא מכפר עליו, אדרבה, הוא מתועב

ומכאן, יש ואדם מנסה לכפר על מעשה שאינו ראוי מבלי שיחדל מלעשותו, הוא משתמש לכך בסוגי כפרה שאינם ממין העניין, אך הגמרא מלמדת שאין בזה כל כפרה

"ברוך ה', זכיתי לעבור את האלול כראוי" - אמר אותו חסיד לרבי ישראל מרוז'ין, ופירט בענווה מעושה: "מראש חודש אלול ועד ליום הכיפורים לא אכלתי מאכלים מבושלים, שתיתי רק מים, ישנתי על הארץ, ומלבד זאת מדי יום ערכתי גלגלי שלג ולקיתי ארבעים מלקות..."; להפתעתו הרבי לא התפעל: "אני מכיר לא מעט כאלו שנוהגים כך כל השנה" - אמר, והחסידי השתומם: "מי הם?". במקום תשובה הובילו הרבי לאורווה הסמוכה: "הנה, הבט בסוסים, הם אינם טועמים אוכל מבושל, שותים רק מים, ישנים על הארץ, מתגלגלים בשלג, ואף לוקים מדי יום יותר מארבעים מלקות, ובכל זאת הם נשארים סוסים...". האיש הבין, אם לא ישנה את דרכו ומעשיו, לא יועילו לו כל הסיגופים והעניינים

איך זה קשור אלינו?

אמירת פרק שירה, פקידת קברי צדיקים, ריבוי טבילות במקווה - אלו דברים חשובים, אך בשום פנים ואופן אינם יכולים להוות תחליף לתיקון המעשים ולקיום המצוות בפועל